

Dibuix de Francesc Serra a l'Exposició de Primavera, que ha estat adquirit per la Junta de Museus de Barcelona

NOTES I COMENTARIS

Francesc Serra

Francesc Serra és entre nosaltres. Reposa. Reposa després d'haver vençut per partida quàdruple.

L'hem abraçat. I ell ha correspost cordialment a la nostra abraçada a l'amic i a l'artista. I no ha pas amagat la seva joia i el seu optimisme.

En Serra està satisfet. I pot estar-ne. I de debò que en pot estar. La seva vida va en camí sempre ascendent. La seva personalitat s'afirma, es defineix. I a vint-i-cinc anys, en el florir de la primera joventut, el seu nom és cotitzat ja en el món de l'art.

La seva primera exposició de pintura a la Sala Busquets, de Barcelona, ha estat un èxit. Un èxit, més que una promesa. Una realitat, més que una esperança. Ha venut moltes de les obres que ha exposat i que presidia aquell bellíssim nu-

que, segons En Capdevila, omplia de claror la petita estança del pintor. Per l'exposició hi han desfilat artistes i crítics i literats... I homes de solvència han encoratjat amb llurs elogis l'artista que admirem de temps ha — d'ençà que el coneixem, — en el nostre amic, inquiet, cordial, franc, agressiu, turmentat sempre per tota mena de subversions...

Alhora que el nom de Francesc Serra adquireix una jerarquia als cercles artístics, com a pintor, la Junta de Museus de Barcelona ha adquirit, per a enriquir el patrimoni artístic de la ciutat, els dibuixos que el jove artista ha aportat a l'Exposició de Primavera i que avui embelesquen les nostres planes de LA GRALLA. I ha estat designat per a formar part d'un Comitè de selecció, al costat dels consagrats. I li ha estat concedit el premi instituit per l'escultor Marés... Aquest premi permetrà a En Serra d'anar a París, o a Madrid, o a Roma...

Tot plegat, això, ens dona una grossa alegria. Perquè nosaltres creiem en el ta-

lent d'En Serra. I en la seva voluntat de vèncer. I en el seu coratge. I en el seu seny... I l'estimem. Tant com l'admirem. Sense reserves. I potser per aquest afecte estem tan segurs del seu triomf. I potser també per aquesta estimació, les seves primeres victòries ens alegren com si fossin cosa nostra. Com granollerins que som i amics d'aquest artista granollerí.

Perquè En Serra és més que un pintor i un dibuixant. És un artista. Un artista, quan dibuixa i quan pinta. I quan escriu. I quan polemítza... Quan, endut del seu temperament ardit i del foc de la seva joventut, envesteix contra d'algun molí de vent, la seva ardidesa i el seu braó ens el fan admirar doblement i ens és doblement simpàtic.

Perquè nosaltres no comprenem en un artista el caràcter acomodaticí i rastre. I fals. I benavingut sempre amb els que ostenten el poder. Nosaltres, creients només en la jerarquia del cor i l'intel·ligència, no sabem que puguin lligar l'artista i el botiguer. I sentim una debilitat pels